

عنوان:

بررسی همبستگی میزان‌های خودکشی با آدم‌کشی، شاخص صلح، امید به زندگی، توسعه انسانی و شکاف جنسیتی در سال ۲۰۱۹ و مقایسه آن با سال ۲۰۱۶ در کشورهای مختلف: یک مطالعه اکولوژیک

استاد راهنما:

دکتر محسن رضائیان

پژوهش و نگارش:

انیس اشرف گنجویی

بهمن ۱۴۰۱

چکیده

مقدمه: خودکشی با مفهوم پایان دادن به زندگی بشر یکی از بالاترین علت‌های مرگ در جهان محسوب می‌شود. هدف از انجام مطالعه حاضر تعیین همبستگی میزان خودکشی با شاخص‌های آدم‌کشی، صلح، امید به زندگی، توسعه انسانی و نابرابری جنسیتی و مقایسه این شاخص‌ها در سال ۲۰۱۶ و ۲۰۱۹ در کشورهای مختلف جهان بود.

روش اجرا: در این مطالعه اکولوژیک، اطلاعات متغیرهای مطالعه از گزارش‌ها و وب سایت‌های معتبر جهانی برای ۱۴۴ کشور جهان استخراج شد. همبستگی میان متغیرهای مطالعه با آزمون Spearman بررسی شد. سپس از رگرسیون خطی برای بررسی ارتباط هر شاخص با میزان خودکشی استفاده شد. هم‌چنین، میانگین و میانه متغیرها در سال ۲۰۱۶ و ۲۰۱۹ با استفاده از آزمون t زوجی و آزمون Wilcoxon مقایسه شد.

یافته‌ها: در کشورهای مورد مطالعه، میانه میزان خودکشی در سال ۲۰۱۹ (۷/۱۵) نسبت به سال ۲۰۱۶ (۷/۲۵) در هر ۱۰۰,۰۰۰ نفر کاهش داشت. نتایج آزمون همبستگی نشان داد که ارتباط خودکشی با نابرابری جنسیتی مستقیم بود ($P < 0/001$, $r = 0/406$). هم‌چنین، همبستگی میزان خودکشی با شاخص آدم‌کشی ($P < 0/05$, $r = -0/260$) و صلح ($P < 0/001$, $r = -0/371$) در این مطالعه معکوس بود. نتایج تحلیل رگرسیون نشان داد متغیرهای مستقل نابرابری جنسیتی، آدم‌کشی، صلح و امید به زندگی احتمالاً می‌توانند پیش‌بینی‌کننده تغییرات شاخص خودکشی در کشورهای مورد مطالعه باشند.

نتیجه‌گیری: بر اساس نتایج مطالعه حاضر، خودکشی با شاخص‌های نابرابری جنسیتی، آدم‌کشی، صلح و امید به زندگی ارتباط دارد. به نظر می‌رسد کاهش نابرابری‌های اجتماعی می‌تواند به پیش‌گیری از خودکشی در سطح جهان بی‌انجامد.

واژگان کلیدی: خودکشی، آدم‌کشی، صلح، امید به زندگی، توسعه انسانی و نابرابری جنسیتی، مطالعه اکولوژیک